

Andakt eld

Efter en lång dag i skolan lägger sig Simon ner i soffan hemma. Han håller precis på att somna och börjar drömma att han är en superhjälte. Han ska precis ta sats och börja flyga när hans mamma ruskar till honom. "Simon! Scout börjar snart. Vi måste åka nu." Simon gäspar och ställer sig upp. Han tar några motvilliga steg till sitt rum för att ta på sig scoutskjortan men struntar i att knäppa den. Han tar på sig sin lila halsduk och tänker en kort stund att den ser ut som en superhjeltemantel.

Väl framme vid scoutplatsen ser han de andra i patrullen Elefanten. Trots att Simon är lite sen så går han långsamt fram till sina vänner. Ledaren Jonas ser Simon och hälsar glatt på honom. "Hej Simon. Vad roligt att se dig! Idag ska vi träna på att göra upp eld. Jag har precis börjat visa patrullen hur en pagodeld ser ut. Sätt dig bredvid Tintin så kan ni hjälpas åt." Men Tintin verkar redan byggt upp elden och är redo att tända. Han har säkert övat hemma, tänker Simon, Tintin är bra på allt vi gör i scouterna, en riktig superscout. Det är som att Tintin har en superkraft. Simon gäspar ännu en gång och tänker på vilken superkraft han vill ha. Tänk om han kunde flyga, eller var supersnabb, eller jättesmart, eller kunde gå genom väggar... Simon är så inne i sina egna tankar att han inte märker att hans skjorta ligger lite för nära elden som Tintin precis tänt. Tintin har gått för att hämta mer ved men när han kommer tillbaka ser han att det brinner i Simons skjorta. "Simon!" ropar Tintin, "Det brinner i din skjorta!" Tintin tar hinken med vatten som Jonas ställt bredvid dem och kastar den över Simon, vilket får Simon att vakna till.

Jonas springer fram till pojkarna. "Vad var det som hände?" Tintin tittar på Simon och väntar på att han ska svara. "Jag satt och tänkte på annat så jag såg inte elden. Jag funderade över vilken superkraft jag skulle vilja ha och tänkte att jag ville kunna flyga, men nu tror jag att det hade varit mer användbart att vara immun mot eld. Tänk att inte kunna bränna sig!" Nu har hela patrullen samlats kring Simon och Tintins blöta plats. "Om jag fick välja så skulle jag vara supersnabb!" säger Alma. "Och jag vill kunna ropa jättehögt så att jag hörs mer än alla andra på alla lägerbål!" svarar Lea.

Jonas är tyst en stund innan han börjar prata. "Det här fick mig att tänka på en berättelse ur Bibeln! Har ni hört om de tre vännerna och den brinnande ugnen?" Alla skakar på huvudet.

"För många år sedan fanns det tre vänner som bodde i ett annat land. De hade tvingats bort från sitt hemland och det nya landet hade en väldigt arg kung. Kungen hade byggt en staty av sig själv och ställt den så att alla kunde se den. Han bestämde att alla människor i landet skulle böja knän inför och tillbe den här

statyn. En dag när kungen samlade alla människor för att tillbe statyn vägrade de tre vännerna att göra det. De trodde på Gud och ville tillbe Gud, inte någon staty av en elak kung. Så de stod kvar när alla andra böjde sina knän för statyn. Det här gjorde kungen så arg och han kastade de tre vännerna in i en jättestor ugn som brann! Han ville att de skulle dö.

Men när han efter ett tag tittade in i ugnen så såg han att vännerna stod kvar. De brann inte upp. Och de var inte längre bara tre, det var en till person där inne! Kungen blev helt förbluffad och ropade till vännerna! 'Kom hit!' Vännerna gick ut till kungen, och nu var de bara tre igen. 'Varför har ni inte brunnit upp?' frågade kungen. 'Vi tror på Gud och det är bara Gud som vi vill be till. Det var Gud som räddade oss.' Kungen förstod att den här guden var en riktigt bra Gud så han släppte de tre vännerna och lät dem gå. Han tvingade dem inte att böja knä inför statyn något mer."

"Wow!" ropar Simon. "De hade ju superkrafter! Precis så som jag tänkte: Att inte bli bränd av eld. Så coolt!" Tintin ser lite fundersam ut. "Var det Gud som var den fjärde personen med vännerna i ugnen?" "Ja, jag tror det.", svarar Jonas, "Men jag tror inte den här berättelsen handlar om superkrafter. Jag tror den handlar om att vännerna vågade stå upp för det de trodde var rätt. Och Gud skyddade de tre vännerna. Ska vi be scoutbönen som avslutning?" "Ja!" ropar scouterna och patrullen Elefanten avslutar kvällen med att be tillsammans.

Bön: Tack Gud för att du alltid är med oss. Hjälp oss att göra det vi tror är rätt, även när det är svårt. Hjälp oss att våga stå upp för vår tro på dig och våga berätta om den för andra. Vi ber att du ska vara med oss och stötta oss när vi utsätts för svårigheter. Tack för att du är den du är. Amen.

Scoutens bön, som kan användas varje gång:

*Livets Gud, som söker alla, du som ser till var och en,
till vad än du vill mig kalla, är jag redo bli din vän.*

Tack för staden och naturen, och för glädje varje dag.

Tack för människor och djuren. Hjälp mig följa scouters lag. Amen